

عنوان مقاله:

بام سبز

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهام عطایی - عضو هیئت علمی دانشگاه علامه دهخدا

سپیده پورقربان - دانشجوی کارشناسی

مائده ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی

خلاصه مقاله:

امروزه شهرها از دو نماد جغرافیایی (محیط طبیعی، اجتماعی و اقتصادی) و مصنوعی (محیط انسان ساخت - معماری) بهره مندهستند. بشر امروزه در پی فعالیت های روزانه و در تکاپو برای گذران زندگی روزمره و معاش خود و در جهت احداث مسکن، چهره عنوان سرپناه و چه به منظور سرمایه گذاری، مسمترا این دو نماد را تغییر شکل می دهد و محیط زیست شهری را دگرگون میسازد. در این فرایند فضاهای سبز، باغ ها و جنگل ها تبدیل به آسمان خراش ها و شهرک های مسکونی می شوند. آهن و آجر، سیمان و سنگ جای گزین سیمای ساختمانی شهرها که روزگاری علاوه بر تامین محل سکونت انسان چشم اندازی سبز و زیبا در اختیار وی قرار میداد شده است. شهر نشینان امروزی گاهی که به درون خود می نگرند با احساس خلائی عمیق از دستیابی به طبیعت خود را به دور از آسایش و آرامش راستین می یابند. در مقابله با این مشکل، بشر از گذشته های دور به ایجاد بام های سبز یا باغ بام ها به عنوان راه حلی مناسب برای آشتی دوباره با طبیعت و تغییر چشم انداز شهری روی آورده است. در واقع بام سبز استفاده از فضاهای بلا استفاده و بی روح ساختمان های شهری در جهت ایجاد لکه های سبز می باشد. این امر علاوه بر جنبه زیبایی شناختی شهر موجب تلطیف هوا در مقیاس میکرو کلیما (و کاهش آلودگی هوا و نهایتاً بهبود محیط زیست ساکنان شهر می گردد).

کلمات کلیدی:

بام سبز، معماری سبز، باغ بام، سیمای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531884>

